

Posudek bakalářské práce

Veroniky Sternové

Ghetto Terezín 1941-1945: židovská samospráva a život v Terezíně

Autorka napsala velmi zdařilou práci o židovské samosprávě v terezínském ghettu. Práce se vyznačuje trvalou snahou uvádět čím jak nejvíce faktografických údajů, které jsou podávány čtenáři poměrně stravitelným způsobem. Jen místy tato snaha o maximální zasycení textu fakty koliduje s požadavky stylistiky, čímž občas vznikají téměř humorné formulace, jako např. na str. 38: „Jeho rodiče byli majiteli místního obchodu s pochoutkami a zbožnými Židy“.

Ze způsobu vypracování vyplývá, že autorka měla o dané téma zájem. Použila k jeho zpracování i podstatnou literaturu, které k problematice života v terezínském ghettu vyšla v posledních letech, především pak český překlad rozsáhlého díla Hanse Günthera Adlera, publikovaného v německém jazyce v padesátých letech. Autorka se nejprve zabývá situací v terezínském ghettu v různých etapách jeho existence, aby následně přešla k problematice vlastní samosprávy a konečně jednotlivých starších, kteří stáli v čele ghetta. Uvádí jejich krátký životopis, načež pojednává, jakým způsobem vykonávali danou funkci. Autorka tak odhaluje problémy a dilemata, které židovská samospráva v Terezíně sdílela v podstatě s dalšími ghetty v nacisty okupované Evropě: servilita vůči nařízením nacistů, projevována ve snaze o uchování stability v ghettu a zachování života čím jak největšího počtu jeho obyvatel, sklony k diktátorskému jednání a nepopularita ze strany obyvatel ghetta. V této souvislosti by mohlo být zajímavé, kdyby autorka během obhajoby práce srovnala terezínské starší a situací ve které se nacházeli, především pak kontroverzní postavu Benjamina Marmelsteina, se starším židovského ghetta v Lodzi Mordochajem Chajimem Rumkowskim, rovněž velmi kontroverzní postavou v historiografii šoa, nebo Adamem Czerniakowem, starším varšavského ghetta, který se odmítl podílet na přípravě seznamů osob pro masové deportace do Treblinky a spáchal sebevraždu.

Práci celkově hodnotím známkou „výborně“ (1).

V Praze, 28.9. 2010

Mgr. David Biernot, Th.D.

